

O TEHNIČKIM NORMATIVIMA ZA ZAŠTITU VISOKIH OBJEKATA OD POŽARA

("Službeni list SFRJ", br. 7/84)

Član 1.

Pod visokim objektom, u smislu ovog pravilnika, podrazumevaju se zgrade sa prostorijama za boravak ljudi, čiji se podovi najvišeg sprata nalaze najmanje 22 m iznad najniže kote terena na koji je moguć pristup i na kome je moguća intervencija uz korišćenje automehaničkih lestava (u daljem tekstu: objekt).

Član 2.

Vatrogasnim vozilima mora biti omogućeno da pričfu objektu s onih strana na kojima se nalaze prozori, vrata ili drugi slični otvori.

Prilaz objektu sa strane zabatnog zida bez otvora ne smatra se prilazom za intervenciju.

Član 3.

Za intervencije pri gašenju požara mora se obezbediti plato na kome je moguće korišćenje automehaničkih lestava u ovim položajima.

Pristupni put i plato za intervencije moraju imati kolovoze nosivosti najmanje 10 tona osovinskog pri-tiska.

Član 4.

Pristupni put oko objekta i plato za intervencije moraju se izgraditi tako da su pristup i kretanje vatrogasnih vozila uvek mogući samo vožnjom unapred.

Član 5.

Na najmanje dva fasadna zida objekta otvori moraju biti pristupačni za vatrogasnu opremu da bi se pri gašenju požara moglo intervenisati sa spoljne strane.

Ako se objekt gradi u nizu sa drugim objektima, pa i sa onim koji nisu visoki, granični zid visokog objekta ne sme imati otvore i mora biti otporan prema požaru najmanje 2 h.

Član 6.

Ako se na naspramnim zidovima objekta i susednog objekta bilo koje visine nalaze otvori preko kojih bi se mogao preneti požar s jednog objekta na drugi, najmanje rastojanje između tih otvora određuje se računski, a ako to nije moguće, rastojanje mora iznositi pola visine višeg objekta.

Član 7.

Objekt se deli na požarne sektore, čija veličina zavisi od visine objekta, kako je prikazano u tabeli

Tabela

Visina objekta u m	Veličina požarnog sektora u m ²
22 do 40	do 1500
41 do 75	do 1000
76 do 160	do 800
preko 100	do 500

Član 8.

Ako je površina jednog sprata objekta visine do 40 m manja od polovine površine predvidene u članu 7. ovog Pravilnika, požarni sektor može obuhvatiti i dva sprata.

Dužina strane požarnog sektora iznosi, najviše 60 m.

Član 9.

Dozvoljeno je spajanje dva požarna sektora ako se između njih nalaze vrata otporna prema požaru najmanje 1 h, koja se pri pojavi dima automatski zatvaraju.

Pri spajanju požarnih sektora na objektima višim od 100 m mora se napraviti tampon-zona sa dvoja vrata koja su otporna prema požaru najmanje 1 h. Tampon-zona mora se prirodno ili veštački proveratravati.

Vrata iz stava 2. ovog člana moraju imati automatski mehanizam koji će ih u trenutku kad se pojavi dim zatvoriti, pri čemu se mora uključiti ventilacija tampon-zone.

Član 10.

Pregradni zid koji odvaja požarne sektore mora da preseca celu konstrukciju.

Ako su tavanice spuštene, pregradni zid mora da preseca vidljivu oblogu tavanice i da se vezuje sa međuspratnom konstrukcijom.

Ako se u krovnoj konstrukciji objekta koristi i gorivi materijal, pregradni zid na poslednjem spratu mora da preseca krovnu konstrukciju i da je nadvisuje najmanje 50 cm.

Član 11.

Kod objekata čiji su pojedini delovi različite visine, na zidu višeg dela objekta, na visini najmanje 10 m iznad nižeg dela, kao i na spoljnjem zidu objekta koji je prislonjen uz niži objekt, ne sme biti nikakvih otvora.

Član 12.

Ako se objekt ili delovi objekta grade sa složenim oblicima osnove, prilikom deljenja objekta na požarne sektore, rastojanje pregradnog zida od unutrašnjeg ugla objekta mora da iznosi najmanje 5 m, kako je prikazano na slici.

Horizontalno prekidno rastojanje na mestu pregradnog zida koje odvaja požarne sektore iznosi najmanje 1 m.

Član 13.

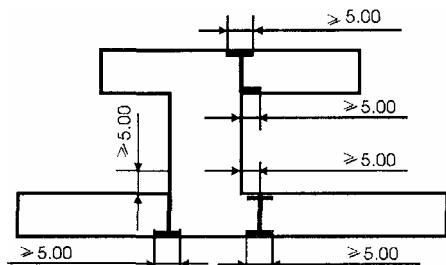
Noseći elementi i konstrukcije i elementi puteva za evakuaciju, s kojih se požar može preneti iz jednog požarnog sektora u drugi ili sa jednog sprata na drugi, prave se od negorivog gradevinskog materijala otpornog prema požaru najmanje 1,5 h.

Član 14.

Noseći i ojačani spoljni zidovi moraju biti od negorivog materijala i otporni prema požaru najmanje 1,5 h.

Izolacioni materijal na spoljnim stranatna zidova iz stava 1. ovog člana može biti i goriv pod uslovom da je naitpljen na zid i ankerovan tako da ne otpada u slučaju požara i da je sa spoljne strane obložen negorivim materijalom koji je otporan prema požaru najmanje 1 h.

Izolacioni materijal u zidovima iz stava 1. ovog člana može biti goriv ako je obloga s unutrašnje strane tih zidova otporna prema požaru najmanje 1,5 h, a ako je postavljen sa unutrašnje strane tih zidova, izolacioni materijal mora biti negoriv.

Član 15.

Unutrašnji noseći pregradni zidovi, osim pokretne pregrade, harmonika-vrata i sl., moraju biti otporni prema požaru najmanje 1/2 h.

Pregradni zidovi između dva stana moraju biti otporni prema požaru najmanje 1,5 h.

Član 16.

Izolacija I obloge zidova u prostorijama u kojima se nalaze mokri čvorovi mogu biti i od gorivog materijala (plastika, emajlirani tvrdi lesonit i sl.).

Oblaganje stepenišnog prostora gorivim materijalom nije dopušteno.

Član 17.

Fasada objekta mora biti izgradena od materijala koji ne može da prenosi vatru s jednog sprata na drugi.

Prekidno rastojanje između otvora na dva susedna sprata na fasadnoj strani mora iznositi najmanje 1 m.

Ako je prekidno rastojanje manje od 1 m, put plamen-a između dva sprata produžava se postavljanjem konzolnih delova konstrukcije objekta u nivou svakog sprata.

Član 18.

Svaki požarni sektor objekta mora biti dostupan preko najmanje jednog sigurnosnog stepeništa ili najmanje dva medusobno nezavisna stepeništa. Jedno od nezavisnih stepeništa ne mora da vodi u prizemlje ako vodi u deo objekta ili drugi objekt koji su niži od 22 m i koji su povezani sa drugim stepeništem koje vodi van objekta.

Sigurnosno stepenište mora biti obezbedeno tako da vatra i dim ne prodiru za sve vreme dok požar traje u objektu i mora biti dostupno iz svih prostorija jednog požarnog sektora putevima koji nisu ugroženi požarom.

Član 19.

Stepenišni prostor mora imati otvore za prirodno provetrvanje, koji se otvaraju iz prizemlja ili sa odmorišta na stepenicama.

Ukupna površina otvora za prirodno provetrvanje mora biti najmanje 5% površine horizontalnog preseka stepenišnog šahta kome pripadaju, ali ne manja od $0,5\text{m}^2$.

Član 20.

Najduži put iz neke prostorije u jednom požarnom sektoru do stepeništa ne sme biti duži od 30 m za objekte visine do 75 m, odnosno 20 m za objekte više od 75 m.

*šta ne sme biti duži od 30 m za objekte visine do 75 m,
odnosno 20 m za objekte više od 75 m.*

Član 21.

e uslove: